

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/143/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1510203364
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1510203364.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Miroslavy Saxovej v spore žalobcu: Z. X. B., R.: XX XXX XXX, Z. X, Z., proti žalovaným: X./ W. B., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. I.. K. XX, Z., t. č. Ú. na O. G. T. M. I. - H., X./ V. B., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. I.. K. XX, Z., o zaplatenie 325,14 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej 1./ proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13.08.2020, č. k. 12C/326/2011-240, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi nepriznáva proti žalovanej 1./ nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1./ a 2./ spoločne a nerozdielne povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 325,14 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 9,80 eura od 17.06.2009 do zaplatenia (výrok I.) a súčasne žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2. Rozhodnutie s odkazom na ust. § 125 ods. 1, § 517 Občianskeho zákonníka, § 7b ods. 5 veta prvá, § 8a ods. 2 veta druhá, § 8b ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „ZoVBaNP“), čl. IV. bod 11 a 12 Zmluvy o výkone správy zo dňa 27.08.2004 a vykonané dokazovanie odôvodnil tým, že žalobca si riadne a v rámci plynutia premlčacej lehoty uplatnil nárok, ktorý vyhodnotil ako dôvodný. V danej veci sa jednalo o v poradí druhé meritórne rozhodnutie, keď rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 13.02.2018, č. k. 12C/326/2011-161, ktorým rovnako žalobe v celom rozsahu vyhovel, bol v odvolacom konaní iniciovanom žalovanou 1./ zrušený, a to uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.11.2018, č. k. 3Co/251/2018-194. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí konštatoval nemožnosť rozhodnúť vo veci rozsudkom bez nariadenia pojednávania podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP, a to vzhľadom na spornosť skutkových tvrdení strán sporu, keď žalovaná 1./ popierala, že by v rozhodnom období bola vlastníčkou bytu, nedoplatok na nákladoch za užívanie ktorého je predmetom konania, tvrdiac, že v byte so žalovaným 2./ nebývajú a nevlastnia ho, nakoľko bol v roku 2007 predmetom exekúcie, a preto nie je vo veci pasívne vecne legitimovaná. Od zistenia vlastníctva predmetného bytu pritom priamo záviselo posúdenie opodstatnenosti nároku žalobcu na úhradu nákladov za plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2008 do 30.09.2008. Nakoľko rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania znemožnilo odvolateľke uskutočňovať jej prináležiace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, a tento nedostatok nebolo možné napraviť v odvolacom konaní, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, v ktorom mal podľa pokynov odvolacieho súdu na prejedanie sporu nariadiť pojednávanie a na základe vykonaných dôkazov vyvodiť závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci.

3. Súd prvej inštancie úvodom uviedol, že vo veci nariadil pojednávanie, pričom v zmysle § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného 2./, ktorý je na adrese pobytu evidovaného v registri obyvateľov neznámou osobou. Žalovaná 1./ z dôvodu, že sa v danom čase nachádzala vo výkone trestu odňatia slobody, bola v súlade s § 104 CSP vypočítaná prostredníctvom dožiadaného Okresného súdu Spišská Nová Ves s tým, že vo svojej výpovedi zopakovala, že nárok žalobcu neuznáva a žalobu žiadala zamietnuť dôvodiac tým, že mala civilný spor vedený na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 50C/176/2009 a Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6Co/94/2014, ktorý vyhrala. Z jej pohľadu je to nezákonné a dražba nemala byť akceptovaná. Uviedla, že dňa 27.12.2007 mala byť prvá dražba a dražobná spoločnosť obišla bytové družstvo a rovnako aj jej manžela, ktorý mal predkupné právo na byt, lebo zásielku prevzal ich syn V. B. mladší. Ona odovzdala dražobnej spoločnosti kľúče a tá vykonala dražbu až neskôr po obdržaní súhlasu bytového družstva. Nezákonnosť dražby potvrdil aj Okresný súd Bratislava II. Nakoľko o byt prišla nezákonne, nie je ochotná zaplatiť nedoplatok žalobcovi. Súčasne vzniesla námietku premlčania a žiadala vykonať dokazovanie výsluchom žalovaného 2./ a ich syna V. B. mladšieho. Súd prvej inštancie neuznal procesnú obranu žalovanej 1./ Uviedol, že predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie neuhradeného nedoplatku z konečného vyúčtovania nákladov za plnenia spojené s užívaním bytu č. XX na X. poschodí bytového domu na I. K. XX O. Z. za obdobie od 01.01.2008 do 30.09.2008, ktorého vlastníkami v čase rozhodnom boli žalovaní 1./ a 2./ K žalovanou 1./ bez bližšieho odôvodnenia vznesenej námietke premlčania s poukazom na to, že z bytu sa odsťahovala dňa 22.12.2007 za odovzdania kľúčov od bytu dražobnej spoločnosti a uplatnenie pohľadávky v dražbe dňa 03.11.2008, uviedol, že žalobca si prvýkrát svoj nárok mohol uplatniť v súlade s § 8a ods. 2 ZoVBaNP (resp. v súlade s čl. IV. bod 11 Zmluvy o výkone správy zo dňa 27.08.2004) až dňa 31.05.2009, t. j. dňom vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu, resp. v zmysle čl. IV. bod 12 Zmluvy o výkone správy zo dňa 27.08.2004 najneskôr dňa 16.06.2009 (v nadväznosti na dátum doručenia vyúčtovania nákladov žalovanej 1./, ktorá podľa predloženej doručky zásielku prevzala dňa 01.06.2009). Trojročná premlčacia lehota by tak uplynula najneskôr dňa 16.06.2012. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 23.02.2010, nárok vyhodnotil ako nepremlčaný. Ako nedôvodnú označil aj námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, keď z predložených listinných dôkazov mal súd za jednoznačne preukázané, že vlastníkami predmetného bytu v rozhodnom čase boli žalovaní 1./ a 2./ (od roku 2004 až do 26.09.2008, kedy bol byt vydražený). Z predloženého LV č. XXXX vyplynulo, že vlastníkami bytu boli preukázateľne aj dňa 22.11.2008. Žalovanej 1./ pripomenul, že jednou z povinností správcu bytového domu (žalobcu) je vykonať vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu do 31.5. roka nasledujúceho po roku, ktorého sa vyúčtovanie týka (t. j. napr. vyúčtovanie služieb a nákladov za rok 2007 vykoná správca do 31.05.2008 a doručí ho vlastníkom bytov a nebytových priestorov, ktorí sú povinní prípadné nedoplatky z týchto vyúčtovaní uhradiť do 15 dní od doručenia vyúčtovania). Opätovne zdôraznil, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že náklady za plnenia spojené s užívaním bytu sú povinní uhradiť žalovaní 1./ a 2./, ktorí v rozhodnom čase boli vlastníkami bytu. V ďalšom poukázal na to, že výška nedoplatku z vyúčtovania predstavuje sumu 325,14 eura, v ktorej sú zahrnuté aj úroky z omeškania z mesačných zálohových platieb za rok 2008 vo výške 9,80 eura. Vyúčtovanie žalobca doručil žalovaným 1./ a 2./ dňa 01.06.2009 a 15- dňová lehota na splnenie povinnosti uplynula dňa 16.06.2009, t. j. nasledujúcim dňom sa žalovaní 1./ a 2./ dostali do omeškania s plnením peňažného zväzku, čím súd žalobcovi v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka priznal aj požadované úroky z omeškania. Záverom uviedol, že ďalšou obrannou argumentáciou žalovanej 1./ sa súd nezaoberal, nakoľko posúdenie priebehu a okolností dražby predmetného bytu, ako aj úspech žalovanej 1./ v konaní o určenie neplatnosti plnenia podľa notárskej zápisnice, ktoré prebiehalo na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 50C/176/2009, je pre posúdenie daného nároku irelevantné. Z uvedených dôvodov súd nevykonal dokazovanie výsluchom žalovaného 2./ (ktorého aktuálny pobyt sa súdu napriek šetreniu zistiť nepodarilo) a svedka V. B. W.. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Proti uvedenému rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 1./ Namietala, že z výkonu trestu odňatia slobody osobne súdu písala, že chce byť predvedená na pojednávanie, ktoré sa konalo 13.08.2020 a očakávala, že bude na predmetné pojednávanie predvedená. Za nemysliteľné v demokratickej spoločnosti označila, aby opäť dňa 03.09.2020 dostala nový rozsudok bez možnosti sa brániť na novom pojednávaní. Za nedostatočné uviedla vypočutie prostredníctvom dožiadaného súdu. Žiadala, aby súd predvolal žalovaného 2./ a svedka V. B. W., ktorí žijú v zahraničí. Uviedla, že V. B. W. sa chcel pojednávanie konaného dňa 13.08.2020 zúčastniť, ale nemohol tak urobiť z dôvodu nariadenia

COVID-19 a uviedla jeho emailovú adresu. Opätovne požiadala aj o preskúmanie podpisu žalovaného 2./ na doručenke. Namietala okolnosti konania opakovanej dražby bez oboznámenia žalovaného 2./ a uviedla, že súdu dopošle kópiu rozsudku. Záverom dodala, že v prípade nevyhovenia jej odvolaniu, podáva námietku zaujatosti proti napadnutému rozsudku a sudkyňi W.. Y..

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu doručenom súdu dňa 19.10.2020 navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že žalovaní 1./ a 2./ boli vlastníkami bytu č. XX na l.. K. XX O. Z. od roku 2004 do 26.09.2008, kedy bol byt vydražený. Na základe tejto skutočnosti boli povinní uhradiť žalobcovi nedoplatok z vyúčtovania za obdobie od 01.01.2008 do 30.09.2008, ktoré im žalobca v zmysle § 8a ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z. riadne doručil. Stotožnil sa aj so záverom súdu prvej inštancie, že posúdenie priebehu a okolností dražby predmetného bytu a konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II je irelevantné pre rozhodnutie v danej veci.

6. Žalovaná 1./ odvoláciu repliku v súdom stanovenej lehote nedoručila.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a medziach dôvodov žalovanou 1./ podaného odvolania, ktorými je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný, a to aj vo vzťahu k žalovanému 2./ podľa § 367 ods. 2 CSP v spojení s analogickým použitím § 379 písm. c) CSP (viď R 16/1988, R 4/2004), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozšírenie odvolacieho prieskumu aj voči žalovanému 2./ odvolací súd odôvodňuje v zhode so závermi vyslovenými v rozhodnutí R 4/2004, v zmysle ktorého odvolanie podané len jedným z dvoch žalovaných, ktorým bola uložená povinnosť plniť spoločne a nerozdielne, má odkladný účinok aj vo vzťahu k tomu žalovanému, ktorý odvolanie nepodal a je povinnosťou odvolacieho súdu v takomto prípade preskúmať celý rozsudok súdu prvej inštancie.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

9. Cieľom ústavného práva na spravodlivý súdny proces garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. Predmetné právo nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale jeho obsahom je aj relevantné konanie súdov. Pod porušením práva na spravodlivý súdny proces možno rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci v jeho faktickej komisívnej alebo omisívnej činnosti predchádzajúcej vydaniu rozhodnutia, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP však nezakladá každé porušenie procesného postupu súdom, ale len takej intenzity, kedy dôjde k vylúčeniu sporovej strany z realizácie jej procesných oprávnení, a ktorý marí možnosť jej aktívnej účasti na konaní. Takýmto právom je aj právo garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy SR na verejné prejednanie veci v prítomnosti strany sporu, ktoré sa realizuje prostredníctvom povinnosti súdu nariadiť na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré súd predvolá sporové strany, resp. ich zástupcov a tých, ktorých prítomnosť je potrebná. Stranu sporu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch. Je potom na strane sporu či svoje právo využije alebo nie. Aj strana, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody/ výkone väzby má právo byť riadne predvolaná na pojednávanie, právo na zachovanie dostatočnej lehoty na prípravu naň, právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zhrnúť ich a vyjadriť sa k dokazovaniu a právnej stránke veci. Osoby vo výkone trestu odňatia slobody a väzby sa predvolávajú prostredníctvom ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo ústavu na výkon väzby so žiadosťou o ich predvedenie (§ 47 ods. 2 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z.). Z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR možno vyvodiť, že právo strany na prejednanie veci verejne a v jej prítomnosti zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR však nemožno absolutizovať a vykladať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť vec v neprítomnosti strany, ale tak, že súd je povinný strane zabezpečiť reálny priestor na realizáciu tohto práva. Pojem v prítomnosti účastníka použitý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je preto potrebné vykladať nie doslovne, ale funkčne, t. j. tak, aby spôsob a postup konania zaručoval, že účastník bude mať možnosť vnímať postup súdu a podľa toho náležite zamerať svoju

procesnú aktivitu. Preto je možné právo na prerokovanie veci „v prítomnosti“ účastníka rešpektovať aj tým, že súd účastníka upovedomí o pojednávaní a dá mu možnosť vyjadriť sa k veci napr. aj písomne (viď napr. nález ÚS SR zo dňa 30.09.2014, II. ÚS 382/2013, uznesenie ÚS SR zo dňa 23.07.2014, sp. zn. II. ÚS 389/2014, zo dňa 26.05.2022, sp. zn. III. ÚS 311/2022).

10. V posudzovanej veci je predmetom konania žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie nedoplatkov z ročného vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním 3- izbového bytu č. XX v bytovom dome na I.W.. K. Č.. XX O. Z., a to za obdobie od 01.01.2008 do 30.09.2008. Podľa žalobcom predloženého opravného vyúčtovania nedoplatok za obdobie od 01.01.2008 do 30.09.2008 predstavoval sumu 325,14 eura, z toho nedoplatok na nákladoch spojených s užívaním bytu činil 9,80 eura a zvyšná časť vo výške 315,34 eura predstavovala úroky z omeškania za oneskorené úhrady mesačných zálohových platieb za obdobie od 01.01.2008 do 30.09.2008. Žalovaná 1./ sa v konaní okrem premlčania nároku bránila tým, že v žalovanom období neboli so žalovaným 2./ vlastníkami predmetného bytu, a preto nie sú povinní žalovaný nedoplatok uhradiť. Poukazovala pritom na skutočnosť, že v roku 2007 sa z bytu so žalovaným 2./ odsťahovali a kľúče odovzdali dražobnej spoločnosti. V odvolaní namietala jednak porušenie práva na spravodlivý súdny proces v dôsledku neumožnenia jej osobnej účasti na pojednávaní konanom dňa 13.08.2020 a nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností (odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), e) CSP).

11. Z obsahu súdneho spisu v danej veci vyplýva, že po tom, ako bol v poradí prvý meritórny rozsudok prvoinštančného súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie, súd vytýčil termín pojednávania na 15.10.2019 o 10.00 hod. Upovedomenie o termíne pojednávania doručoval žalovanej 1./ do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa v danom čase nachádzala. Žalovaná 1./ v reakcii na to podaním doručeným súdu dňa 27.09.2019 žiadala o predvedenie na pojednávanie z ústavu na výkon trestu z dôvodu, že má záujem vo veci vypovedať. Prvoinštančný súd tak pojednávanie, ktoré sa malo konať dňa 15.10.2019, odročil bez prejednávania veci na neurčito za účelom vykonania výsluchu žalovanej 1./ dožiadaným súdom. Dožiadaný súd - Okresný súd Spišská Nová Ves výsluch žalovanej 1./ vykonal dňa 11.12.2019, v rámci ktorého žalovanú 1./ v úvode oboznámil s obsahom súdneho spisu, umožnil jej k predmetnej veci sa vyjadriť a na predmetný výsluch predvolal aj žalobcu, ktorý svoju neúčast riadne ospravedlnil. Žalobkyňa predniesla zhodnú obranu ako v písomnom vyjadrení k predmetnej žalobe. Uviedla, že nedoplatok odmieta zaplatiť z dôvodu, že o byt prišla nezákonne a zotrvala aj na požiadavke výsluchu žalovaného 2./ a označeného svedka. Následne termín pojednávania vytýčený vo veci na 07.04.2020 bol zrušený z dôvodu zamedzenia šírenia nákazy COVID-19. Ďalší termín pojednávania prvoinštančný súd vytýčil na 13.08.2020 s tým, že žalovaná 1./ bola riadne o predmetnom termíne pojednávania upovedomená (dňa 23.06.2020). Opätovne listom doručeným súdu dňa 16.07.2020 požiadala súd o predvedenie na pojednávanie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 13.08.2020 vyplýva, že prvoinštančný súd žiadosť žalovanej 1./ neakceptoval s poukazom na to, že k jej vypočutiu došlo dožiadaným súdom dňa 11.12.2019. Na predmetnom pojednávaní súd dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi nevykonával s poukazom na ust. § 204 CSP, oboznámil len obsah zápisnice z výsluchu žalovanej 1./ a zamietol jej návrh na výsluch svedkov vznesený v rámci výsluchu pred dožiadaným súdom. Následne vyhlásil dokazovanie za skončené a po prednesení záverečnej reči žalobcom verejne vyhlásil napadnutý rozsudok spolu s odôvodnením a poučením o opravnom prostriedku. Posúdiac opísaný procesný postup súdu prvej inštancie v intenciách ústavného práva na prejednanie veci v prítomnosti strany sporu garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR odvolací súd nedospel k záveru, o jeho porušení. Ako už bolo uvedené v ods. 9 odôvodnenia, predmetné právo nie je absolútnej povahy a treba ho vykladať s prihliadnutím na jeho obsah a účel, ku ktorému má viesť a vždy so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

12. V danej veci súd prvej inštancie žalovanej 1./ zabezpečil materiálne naplnenie práva na prejednanie veci v jej prítomnosti, keď žalovanej 1./ boli súdom doručené všetky podania protistrany a predložené listinné dôkazy, prostredníctvom dožiadaného súdu bol zabezpečený jej výsluch, počas ktorého žalovaná 1./ dostala reálny priestor na vyjadrenie sa k podanej žalobe, na prednesenie svojej obrannej argumentácie vrátane návrhov na vykonanie dokazovania. Dôkaz vykonaný dožiadaným súdom má pritom rovnakú právnu silu ako dôkaz vykonaný vecne a miestne príslušným súdom. Prvoinštančný súd za situácie, kedy žalovaná 1./ bola riadne a v súlade s procesnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku vypočutá ako strana sporu (§ 195 CSP) a ňou navrhované dokazovanie výsluchom svedkov vyhodnotil ako irelevantné, nepovažoval za nevyhnutnú jej osobnú účasť na pojednávaní konanom dňa 13.08.2020, o ktorom ju riadne upovedomil. Na uvedenom pojednávaní súd nevykonával dokazovanie s

odkazom na ust. § 204 CSP, keď všetky listinné dôkazy boli v priebehu konania stranám riadne doručené a boli s nimi oboznámené. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná 1./ nebola postupom prvoinštančného súdu vylúčená z realizácie procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva, keď dostala adekvátny priestor na ich realizáciu. Aj napriek subjektívnemu presvedčeniu žalovanej 1./, ktorá po tomto postupe a bez náležitého vysvetlenia zotrvala na požiadavke osobnej účasti na pojednávaní, možno za irelevantné v tejto súvislosti označiť, či k realizácii týchto práv došlo pred vec prejednávajúcim súdom alebo pred dožiadaným súdom. Podstatné je, že boli rešpektované a zachované jej procesné práva, na spornom pojednávaní konanom dňa 13.08.2020 nedošlo k vykonávaniu žiadneho dokazovania (napr. výsluchu svedkov, znalcov a pod.), ktoré by si nevyhnutne vyžiadalo oboznámenie žalovanej 1./ s týmito dôkazmi a súd sa riadne vysporiadal s prostriedkami procesnej obrany vznesenými žalovanou 1./ aj pri výsluchu pred dožiadaným súdom (výsluch žalovaného 2./ a svedka V. B. W.). Z obrannej argumentácie žalovanej 1./ tak v konaní pred prvoinštančným súdom, ako aj v odvolacom konaní nevyplýval žiaden dôvod, ktorý by nasvedčoval o nevhodnosti procesného postupu zvoleného súdom prvej inštancie. Naopak predmetný postup možno aj z pohľadu rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít považovať za ústavné konformný (viď rozhodnutia ÚS SR, na ktoré odvolací súd poukázal v ods. 9 odôvodnenia, ďalej napr. uznesenie NS SR zo dňa 18. 07. 2018, sp. zn. 5Cdo/61/2017) a tiež zodpovedajúci zásade hospodárnosti vyjadrenej v čl. 17 Civilného sporového poriadku.

13. Pokiaľ sa týka odvolacej argumentácie, v ktorej žalovaná 1./ upozorňovala na potrebu vypočutia ňou označených svedkov a namietala nezohľadnenie jej argumentácie ohľadom dobrovoľnej dražby na byt, náklady spojené s užívaním ktorého sú predmetom konania, ani túto nemôže odvolací súd vyhodnotiť ako opodstatnenú. Z predložených listinných dôkazov (LV č. XXXX so stavom ku dňu 22.11.2008, ako aj notárskej zápisnice N 137/2008, Nz 40296/2008) je nepochybné, že v období od 01.01.2008 do 30.09.2008, za ktoré si žalobca v predmetnom konaní uplatňuje nedoplatky spojené s užívaním bytu, boli jeho bezpodielovými spoluvlastníkmi žalovaní 1./ a 2./ . Táto skutočnosť, t. j. vlastnícke právo žalovaných 1./ a 2./ k predmetnému bytu je jedinou rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie ich zákonnej (§ 7b ods. 5 veta prvá zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov) a zmluvnej povinnosti (čl. II. bod 3. písm. f), čl. IV. bod 6. Zmluvy o výkone správy zo dňa 27.08.2004). Samotná skutočnosť, že vlastníkom bytu tento opustí, neužíva, že byt je predmetom dražby, je z pohľadu uvedených úhradových povinností irelevantná a až do okamihu prechodu vlastníckeho práva na iný subjekt (fyzickú alebo právnickú osobu) je povinný si plniť tieto povinnosti. Rovnako irelevantné sú dôvody, pre ktoré byt neužíval. Potrebné je si v tejto súvislosti uvedomiť, že súčasťou mesačných zálohových platieb, ktoré žalovaní 1./ a 2./ v posudzovanom období neplatili, sú okrem plnení spojených s užívaním bytu (náklady za dodávku tepla, teplej a studenej vody, prevádzku výťahov a iné) aj preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, ktorého sústavná tvorba a dopĺňanie je nevyhnutne potrebné na prevádzku bytového domu, údržbu a opravy spoločných častí a zariadení bytového domu, t. j. na jeho údržbu. Zatiaľ čo neužívanie bytu vlastníkom sa odzrkadlí v nižšej spotrebe energií a nákladov s tým spojených, náklady na prevádzku a údržbu bytového domu nie sú výlučne podmienené a závislé od užívania bytu v bytovom dome (napr. náklady na údržbu nehnuteľnosti spojené s jej vekom). Súd prvej inštancie sa preto po ustálení, že žalovaní 1./ a 2./ boli v posudzovanom období vlastníkami bytu č. XX v bytovom dome na l. K. XX O. Z., správu ktorého vykonáva žalobca, správne v ďalšom nezaoberal okolnosťami, za ktorých došlo k dobrovoľnej dražbe tohto bytu a jej priebehu, za účelom preukazovania ktorých žalovaná 1./ žiadala vypočuť aj žalovaného 2./ a jej syna ako svedka. Takéto dokazovanie nebolo pre rozhodnutie v danej veci potrebné a spôsobilé akokoľvek ovplyvniť správny právny záver súdu prvej inštancie, že za nedoplatok vyúčtovaných za obdobie od 01.01.2008 do 30.09.2008 zodpovedajú žalovaní 1./ a 2./ . Akékoľvek vady, ku ktorým došlo v dražobnom procese nemajú a nemôžu mať vplyv na túto ich povinnosť. Argumentácia žalovanej nemá oporu v platnom práve a nie je spôsobilá čo i len spochybniť dôvodnosť žalovaného nároku a vecnú správnosť súdom prvej inštancie prijatých záverov.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery, na zistený skutkový stav aplikoval príslušné zákonné ustanovenia a vec správne právne posúdil, odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. Na v odvolaní vznesenú námietku zaujatosti prvoinštančnej sudkyne a podmienenú nevyhovením jej odvolaniu nebolo v zmysle § 52 ods. 2 a § 53 ods. 2 CSP potrebné prihliadať, a to jednak z dôvodu, že nespĺňala zákonne náležitosti uvedené v § 52 ods. 2 CSP a z jej obsahu bolo zrejmé, že bola len vyjadrením nespokojnosti s možným postupom a rozhodovacou činnosťou prvoinštančného súdu.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 CSP. V odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému však nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).